

Wartość telefonu polega na tym, co dwoje ludzi ma sobie do powiedzenia.

Oscar Wilde

(Separation)
przekład Zofia Chądzyńska

osoby:

Sara Wise – **Joanna Żółkowska**
Joe Green – **Mariusz Benoit**

reżyseria **Robert Gliński**

scenografia **Marek Lewandowski**

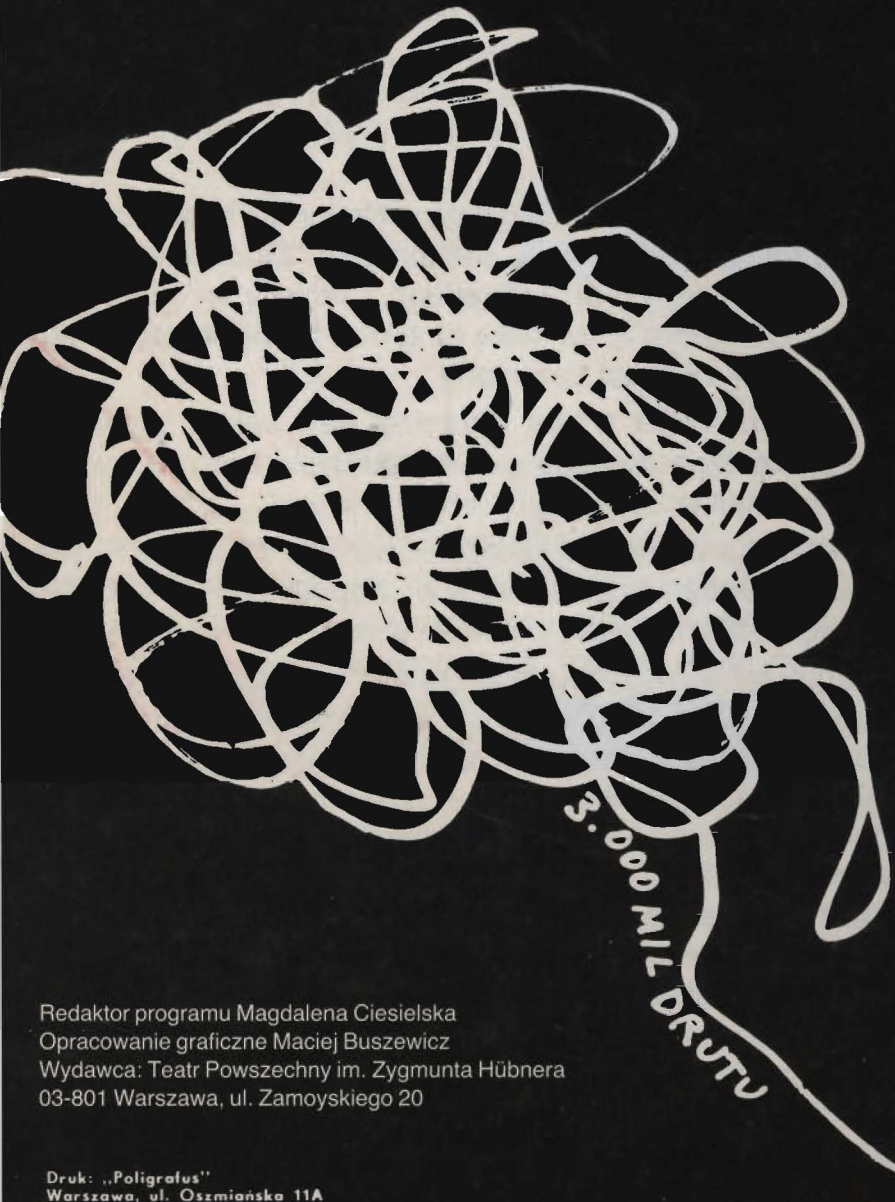
inspicjent-sufler **Teresa Brzostowska**

KAMPION
TOM
WIDM

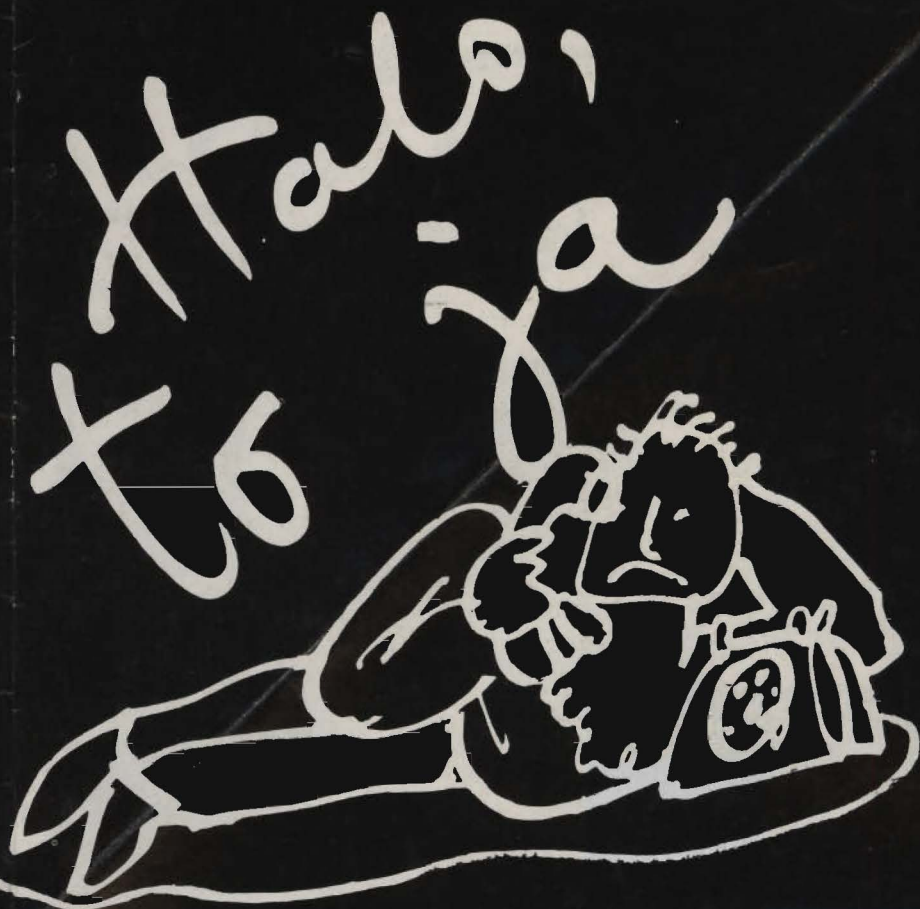
Teatr Powszechny im. Zygmunta Hübnera
Mała Scena

Dyrektor naczelny Krzysztof Rudziński
Dyrektor artystyczny Andrzej Wajda
Zastępca dyrektora Grzegorz Kiszluk
Kierownik literacki Magdalena Ciesielska

Redaktor programu Magdalena Ciesielska
Opracowanie graficzne Maciej Buszewicz
Wydawca: Teatr Powszechny im. Zygmunta Hübnera
03-801 Warszawa, ul. Zamoyskiego 20

Druk: „Poligrafus”
Warszawa, ul. Oszmiańska 11A

TOM KEMPINSKI Moje życie

Tom Kempinski urodził się w Londynie za sprawą swoich rodziców*. Coś niecoś uzyskał w Abingdon Grammar School. Potem zdobył główne stypendium otwarte do Cambridge, gdzie zaczął studiować filozofię. Jednakże nagle po półtora semestru bardzo, a bardzo zaczęło mu zależeć na tym, żeby porzucić studia. Podczas dziesięciu tygodni, które spędził w szpitalu w Maudsley, nie odkryto przyczyny jego odejścia. Został więc aktorem i mógł udawać, że nie zależy mu na niczym. Po ukończeniu RADA (Royal Academy of Dramatic Art) jego pierwszym doświadczeniem aktorskim była rola Tybalta w słynnym

przedstawieniu Zeffirellego „Romeo i Julia” w teatrze Old Vic. W tej roli podczas pojedynku na florecie doznał poważnego uszkodzenia nerwu w dolnej szóstce. (Trzy lata później, w Chichester, gdzie przebywał z National Theatre, utworzył mu się wrzód pod zębem i trzeba było go usunąć. Na życzenie może każdemu pokazać ubytek.)

Wtedy zagrał w filmie Josepha Loseya „The Damned” (Fabryka nieśmiertelnych) i główną rolę w musicalu „Blitz” Lionela Barta, który to musical nigdy, niestety, nie był wznawiany.

Wówczas Tom spędził trzy lata w National Theatre grając wiele ról, jak: Borachio w znakomitym „Much Ado About Nothing” w reżyserii Zeffirellego i Jeremy w „Love For Love” Congreve’a, za które otrzymał 10 świetnych uwag i został natychmiast zwolniony.

(Ciągle rozmyśla o tym o trzeciej nad ranem, zjadając dużą puszkę brzoskwiń w syropie i dyskutując ze swoim psychoanalitykiem.)

Potem zagrał Dingo w „Dingo” Charlesa Wooda w Royal Court Theatre i Appollinaire’a w „Appollinaire” oraz pojawił się w kilku filmach i sztukach telewizyjnych.

Jednak mimo wszystko odczuwał coraz większy niepokój i postanowił w 1970 w ogóle nie wychodzić z domu. Tak został pisarzem. Zaczął od sztuk dziecięcych opartych na japońskim teatrze No, później przez parę lat pisywał sztuki polityczne, a w 1977 wspólnie z Rogerem Smithem popętnił musical „Sell Out”, wystawiony przez National Theatre. Kontynuował też pisanie jednoaktowej sztuki „What About Borneo”, komedii, która rozpoczyna się sześciokrotnym zbliżeniem miłosnym pary, lecz kończy się tragicznie. Była wystawiana w King’s Head Theatre w 1978. Potem przetłumaczył z niemieckiego „Majakowskiego” dla Half Moon Theatre. Sztuka „Flashpoint” została napisana w 1979, wystawiona w teatrach New End oraz Mayfair i przerobiona na film. Przetłumaczył „The Workshop” i „Dreyfusa” Grumberga. Największym sukcesem Toma była sztuka „Duet For One” (Solo na dwa głosy), wystawiona w Bush Theatre i Duke of York’s Theatre, nagrodzona przez krytyków jako „Najlepsza Nowa Sztuka 1983”, grana w 29 krajach. Otwierała sezon w Paryżu i została przerobiona na film, a Tom właśnie otrzymał 775 funtów szterlingów i 94 pensy tantiem za wystawienie jej w Connaught, Worthing, które to pieniądze musiał natychmiast dać swojemu psychoanalitykowi. Po sztuce „Duet For One” Tom napisał katastrofę zatytułowaną „The Beautiful Part Of Myself”, którą całkowicie przerobił i nazwał niezbyt zadziwiająco „Self-Inflicted Wounds”.

Obecnie jest on zajęty pisaniem komedii, która – ma nadzieję – przyniesie mu co najmniej... sławę i majątek. Zależy mu także bardzo, by spotkać wrażliwą, stałą, inteligentną kobietę w celu nawiązania sensownego stosunku, lecz ona dowiedziała się o tym i wyemigrowała na Falklandy. To również jest przedmiotem jego dyskusji z psychoanalitykiem, po normalnej puszcze brzoskwiń. Zresztą jego psychoanalityk też myśli o wyemigrowaniu...

Koniec

* Tom Kempinski urodził się 24 marca 1938. Sztuka „Halo, to ja” (Separation) miała swoją

prapremierę w londyńskim Hampstead Theatre, a następnie w

Comedy Theatre na West End w roku 1988.

Oprac. M.C.